

fløttedes dette meget væsentligt paa to Betragtninger. Den ene var den, at det vilde være uretfærdigt at lade de samme Personer, Næringsbrugerne, udrede det samme Beløb som Formue- og Leilighedsstat, hvilket de hidtil have udredet deels som Nærings- og deels som Hjælpestat; og den anden Betragtning var den, at det vilde være uretfærdigt at forøge Byrden for enkelte Personer, naar den Capital, som var anbragt i Næringsen, ikke skulde beskattes høiere end den Capital, der f. Ex. var udsat til 4 pCt. Rente. Disse to Betragtninger kan jeg imidlertid paa ingen Maade finde begrundede. Med Hensyn til den første er det jo vist, at det ikke bliver de samme Personer, som nu komme til at udrede Beløbet, men at langt flere ville komme til at deeltage deri, at der altsaa vil blive langt flere om at dele Byrden end tidligere. Den anden Betragtning forekommer mig heller ikke at være ganske rigtig; thi der er jo Intet til Hinder for — der vil tværtimod gives god Leilighed dertil — ved Paaligning af Formue- og Leilighedsstaten at tage særdeles Hensyn til, hvilket Udbytte den Capital indbringer, som er anlagt i Næringsen, og hvilket Udbytte den bringer, som er anbragt paa anden Maade. Det er netop Rignings-commissionens Pligt at tage Hensyn til hele Skatteevnen og altsaa ogsaa tage det Moment væsentlig i Betragtning, hvilken Indtægt der tilflyder den Paagjældende af hans Capital, hvad enten den er anlagt paa den ene eller paa den anden Maade. Som Sagen stod i Slutningen af forrige Aar, var det imidlertid Magistratens Hensigt, ligesom ogsaa Borgerrepræsentationens Majoritets, ikke at opgive Næringsen som Basis for Beskatning, men at lade Næringsstaten gaae over til at blive en Næringsafgift, til — som jeg tillod mig at sige, da jeg forelagde Lovforslaget — at blive et Slags aarlig tilbagevendende, forøget Borgerstabsgebyr; dette skal jeg imidlertid ikke nærmere gaac ind paa idag, da jeg troer, at jeg ved Behandlingen af det andet Lovudkast, som ogsaa foreligger det ærede Thing, fuldkommen tilfredsstillende har udtalt mig derom. Jeg troer,

at have viist, at det er en absolut urigtig Beskatningsmaade alene at ville tage Hensyn til Beskaffenheden af Næringsen uden tillige at tage Omfanget af samme i Betragtning. Det var, som sagt, Hensigten at forandre Næringsstaten paa den saaledes angivne Maade, samt tillige at nedfætte det, der skulde udredes af Næringsen, til et Beløb af — jeg troer — 63,200 Rd., hvilket skulde fordeles som Næringsafgift efter en anden end den hidtil fulgte Regel for Næringsstatens Ansættelse, og ved Siden deraf skulde gennem en Formue- og Leilighedsstat alt det Øvrige lignedes indenfor den Sum 208,000 Rd. Hele Forskjellen bestaaer altsaa deri, at man, istedetfor at ligne 208,000 Rd. ÷ 63,200 Rd. som Formue- og Leilighedsstat, nu ligner de fulde 208,000 Rd. som saadan, og naar Næringsafgiftens Beløb reduceres til 63,200 Rd., troer jeg, at det, fordeelt paa samtlige de Øvere, der nu komme til at udrede det, i Virkeligheden vil være en meget umærkelig Forandring. I 1858 udrededes Næringsstaten af 8,259 Personer og Hjælpestaten af 6,720, hvoriblandt 2,523, der tillige svarede Næringsstat. Forholdet vil altsaa, naar forøvrigt Antallet af dem, der skulle svare Skatten, ikke er forandret, blive det, at de 63,000 Rd. blive fordeelte paa circa 12,400 Personer. Men en Forøgelse af Formue- og Leilighedsstaten, naar den fordeles paa et saa stort Antal Personer, vil dog vistnok ikke paa nogen Maade blive særdeles mærkelig, medens der ved at gaae frem paa den Maade absolut vindes, at man kommer bort fra en efter min fulde Overbeviisning uretfærdig Beskatningsmaade, hvad sikkerligen Næringsstaten hidtil har været, og kommer over til en Rigningsmaade, der fra gammel Tid har været anerkjendt som brugelig — jeg vil ikke sige god — her i Landet, og som efter min fulde Overbeviisning er langt at foretrække for en Indkomststat, der vilde have alle de Ulemper, som nylig bleve omtalte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Bde Arends (O. Müller).